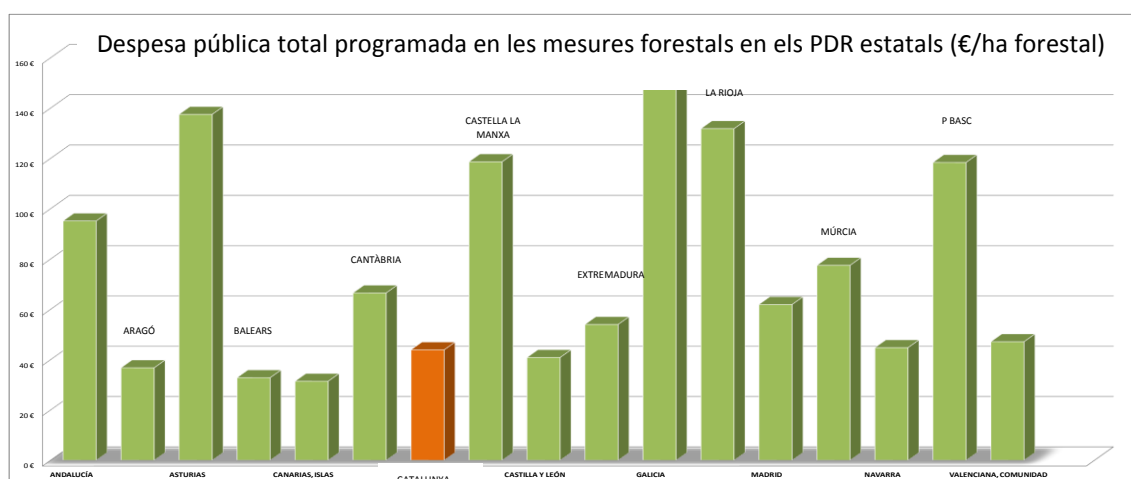

DECLARACIÓ DE PALAFRUGELL: EL GOVERN DE CATALUNYA ABANDONA ELS BOSCOS

7 maig de 2016. El silvicultors actius de Catalunya aplegats majoritàriament al Consorci, manifestem el nostre malestar per la incomprensió cap a la nostra activitat que demostra la retallada prevista en un 40 % en el pressupost d'enguany pel cofinançament dels treballs de gestió i millora forestal.

El propietaris forestals reunits al voltant del Consorci Forestal de Catalunya volem recordar:

1. Que Catalunya és un país de boscos, on aquests representen la meitat de la superfície del país. La superfície forestal a casa nostra, duplica en proporció la de França i la de la resta de l'Estat Espanyol. Tot i així, Catalunya se situa entre les cinc CCAA que menys inverteixen per hectàrea forestal.

PDR 2014 - 2020, la inversió a Catalunya (45€/ha) suposa la meitat de la mitjana de l'Estat (76,5€/ha)

2. Hi ha un reconeixement generalitzat sobre el fet que el bosc és la principal infraestructura verda del nostre país i que la gestió i millora del mateix és fonamental: per la seva conservació, per la prevenció d'incendis catastròfics i altres desastres naturals, pel manteniment de tot un sector econòmic estratègic en un gran nombre de comarques rurals i especialment, per garantir la qualitat de vida en un país que té en la natura, una de les seves senyes d'identitat.
3. Que el 80% d'aquesta superfície és de titularitat privada i que, com a primers responsables de la gestió d'aquests espais, ja fa més de 20 anys vam adoptar i assumir com a propis, els principis de sostenibilitat i la funció social i ambiental del bosc.

- a. Els boscos catalans fixen el 10% de les emissions de carboni que generem. Quelcom directament relacionat a la seva gestió i a la inversió del silvicultor.
  - b. El 80% de superfície protegida del nostre país, es troba en terrenys forestals. Espais que lluny de ser un referent per les inversions en gestió i conservació, acaben suposant una limitació i un cost afegit al silvicultor actiu.
4. És fonamental garantir la viabilitat econòmica de les explotacions i això passa pel suport de l'administració al cofinançament d'uns treballs que no generen un retorn econòmic. El que demanem no és un ajut que es quedin els propietaris que tenen cura del bosc, sinó que l'administració compleixi amb el seu compromís vers el bosc contribuint amb un incentiu que representa el 50% del cost dels treballs.
  5. Cal reconèixer i posar en valor la figura del silvicultor actiu doncs el manteniment de l'activitat forestal, és quelcom del que el país no pot prescindir. Si se'ns condemna a la marginalitat, el País sencer hi perdrà. Deixar de costat a la gent que fa un esforç per a la millora de les seves finques i que està compromesa amb el territori portarà a perdre un coneixement, un vincle i un saber fer que no es pot substituir i que costarà un esforç extraordinari tornar a recuperar.
  6. La retallada del pressupost d'enguany, suposa deixar la inversió de la Generalitat en els boscos de propietat privada de Catalunya (1,73 M€) a poc més de la despesa que l'administració local preveu per a l'execució de franges d'urbanitzacions a la demarcació de Barcelona.

Tot i que el dèficit crònic de finançament en els espais forestals és quelcom que ve de lluny, la proposta incorporada als pressupostos d'enguany és un pas enrere greu i suposa un greuge comparatiu i una retallada que no es pot justificar per les restriccions prou conegudes per tots a nivell de pressupostos de la Generalitat.

És per això que, reunits en assemblea General a Palafrugell, els silvicultors catalans demanen al Govern de la Generalitat que reconsideri tan l'assignació econòmica prevista pels ajuts a boscos privats enguany, com les previsions pels propers 4 anys contingudes en el Pla de Desenvolupament Rural 2014 – 2020.

La manca de pressupost no és una justificació. S'augmenta la inversió per lluitar contra els incendis enlloc de, com recomanen tots els experts, posar recursos per combatre l'origen del problema: l'abandonament de la gestió.

Donar un tomb a aquesta situació és clam del conjunt sector productor i és també un acte de responsabilitat, coherència i solidaritat col·lectiva doncs:

- el bosc és un patrimoni privat (80%) del que en gaudeix tothom,
- la inversió en la seva gestió té un impacte directe en la millora de la qualitat del territori i en la millora de processos de regulació (aigua, erosió, embornal de carboni, ...) sobre els que el Govern té una responsabilitat i compromís,
- la gestió per a la millora dels espais forestals és el primer pas per la conservació i millora de la biodiversitat,
- al tractar-se d'inversions que en un 80% són despeses de mà d'obra, tenen un impacte social econòmic i fiscal que reverteix en un ingressos per l'administració que superen el cost de l'aportació inicial.